

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1609 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 829 ff.)

Lovforslagets enkelte Paragraffer med de dertil hørende Ændringsforslag sættes til Forhandling.

Formanden: I Betænkningen Sp. 838, sidste Linie bedes Ordet „at“ rettet til „ved“.

Ordføreren (Thomas Larsen): Da det foreliggende Forslag flere Gange tidligere har været til Behandling her i Tinget, finder jeg det uforløst i Enkelthederne at referere Lovforslagets enkelte Paragraffer eller at komme ind paa at gentage, hvad tidligere Ordførere maatte have sagt ved tidligere Behandlinger. Jeg skal indskrænke mig til en Omtale af de stillede Ændringsforslag, men kunde dog ønske først at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger.

Det foreliggende Forslag er bygget paa tre demokratiske Grundtanker, for det første denne, at de store Formuer, som hidtil ikke have været satte i Skat til Staten, nu ogsaa komme til at svare en Skat til Samfundets Behov. Den anden store Grundtanke, som er gemt i Forslaget, er den, at de, som have de mindste Indkomster, fritages for Skat af saa stor en Del af Indkomsten, som vedkommende nødvendig skal have for at kunne leve med Familie. Disse to Grundtanker have allerede længe været anerkendte af alle og bleve første Gang knæsatte i positiv Lovform gennem de Reetz-Thottske Skattelove. Den 3die Grundtanke, nemlig Tanken om at beskatte Indkomsten og Formuen i Forhold til deres Skattedygtighed, har endnu ikke været saa almindelig anerkendt. Imidlertid ser det ud til, at der rundt omkring i Befolkningen er en voksende Erkendelse af, at dette gamle Venstrekrav er fuldt retfærdigt, og man har jo i de sidste Dage set, at der fra mange Sider er fremsat Tanker, som gaa ud paa at kræve gennemført en Skat med stigende Skala. Det trænger ikke til at godtgøres, at Befolkningens store Flertal saavel som Flertallet i denne Sal anser netop den Del af det foreliggende Lovforslag, som indeholder Bestemmelser om

en stigende Skala, for at være dette Lovforslags Perle, og i denne Sal har man jo enstemmig fra alle Partiers Side sluttet sig til Tanken om Gennemførelse af en stigende Skala. Jeg nævner dette for at slaa fast, at dette Krav har dybe Rødder i Befolkningen. Der staar et Folkekrav bag denne Reform, som de, der endnu ere Modstandere af den stigende Skala, maa regne med. Jeg nævner det tillige, fordi — og jeg lægger i den Forbindelse størst Vægt derpaa — denne voksende Erkendelse af Kravets Retfærdighed over for et af Fortidens store Stridsspørgsmaal sammen med det Faktum, at Regeringen ved Udarbejdelsen af den samlede Skatteplan har søgt saa vidt mulig at forene de modsatte Anskuelser, har været afgørende for Flertallets Stilling i Udvalget under Arbejdet for Skattereformen, idet nemlig Udvalget ud fra disse Kendsgerninger er gaaet til sit Arbejde med godt Haab om, at det skulde lykkes i denne Rigsdagssamling at komme til Ende med de tilsyneladende saa endeløse Skatteforhandlinger. Og i Betragtning af, at det ogsaa vilde nærme sig til det uværdige, hvis Rigsdagen nu for 6te eller 7de Gang skulde skilles uden at have gennemført en Reform af den direkte Beskatning, har Udvalget gennem sit Arbejde taget absolut Sigte paa ikke at stille noget Ændringsforslag, der vilde komme i Strid med Grundlaget for tidligere Vedtagelser i Tingene. Det har været Udgangspunktet for Udvalgets Flertals Arbejde. Naar jeg nævner dette, maa ærede Medlemmer dog ikke opfatte det, som om Udvalgets Flertal skulde anse alle Lovforslagets Bestemmelser for at være fuldkomne, det er ikke Tilfældet, og det vilde vel ogsaa være meget vanskeligt at forelægge et Lovforslag, hvor alle Bestemmelser vare fuldkomne. Der er Spørgsmaal, som man ret vel kunde drøfte, og som det kunde være berettiget at drøfte, f. Eks. Spørgsmaalet om det skattefri Minimum ikke burde forhøjes noget. Der kunde være Tale om, at den stigende Skala var for moderat, eller om det er rigtigt, at Stigningen af Skatteprocenten standser ved 100,000 Kr.s Indtægt, og der kunde være Tale om, hvorvidt det ikke var rettest, at Formueskattens Procent ogsaa blev lidt forhøjet, men Udvalget har set bort fra dette under Hensyn til, at man ikke vilde lægge nogen Hindring i Vejen for Reformens videre Fremme, og Udvalget erken- der, at der i denne Reform er saa mange gode, sunde og retfærdige Skattetanker, at det vilde være uforsvarligt at kaste Ændringer